

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi szeptember hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.95/2012/3. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék B.95/2012/3. számú, 2012. április hó 23. napján kelt ítéletével I.rendű vádlottat mint tettest, II.rendű vádlottat mint felbujtót bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében, ezért a vádlottakat 1-1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását mindkét terhelt esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Egyben a bíróság a vádlottakat előzetes mentesítésben részesítette.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, az előzetes mentesítés mellőzése végett jelentett be fellebbezést. A vádlottak és védőik enyhítésért fellebbeztek.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, mindkét vádlott tekintetében az előzetes mentesítés mellőzését indítványozta.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján eljárva a másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a törvényszék jogorvoslattal megtámadott határozatát. A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett járt el, a tényállást felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az

a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlottak lehallgatott telefonbeszélgetéseit tartalmazó jegyzőkönyvek, valamint az I. és II.r. vádlottak bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása alapján állapította meg. Az egyező bizonyítékok alapján a tényállás megállapítása így nem ütközött nehézségbe. A helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és az elkövetett cselekményt is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. Helyes, és a bírói gyakorlatnak mindenben megfelelő indokát adta az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak cselekményét a 3/2007. Büntető jogegységi határozatra is figyelemmel miért hivatali visszaélés büntettének minősítette.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte. E körben a másodfokú bíróság csupán azt emeli ki, hogy a beismerő vallomások jelentősége a lehallgatásokra tekintettel az ügyben kisebb súlyú, a vádlottak esetében inkább megbánásukat lehet enyhítő körülményként értékelni. A vádlottakkal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés kellően súlyos, de nem eltúlzott joghátrány, amely arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, és igazodik az elkövetők kedvező személyi körülményeivel. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget.

Ugyancsak nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság az előzetes mentesítés mellőzését sem. Kétségtelen, hogy a hasonló jellegű cselekmények az utóbbi időben elszaporodtak, legalábbis felderítettségük aránya megnőtt. Az érdemesség vizsgálata során a vádlottak kedvező személyi körülményeit az ügyesség sem vitatta, az előzetes mentesítés mellőzésének indokaként kizárólag a cselekmény jellegére, a hivatali visszaélés büntettére hivatkozott. Kétségtelen, hogy általában a hivatali bűncselekmények elkövetői esetében az előzetes mentesítés alkalmazása nem indokolt. A vádlottak által elkövetett cselekmény jellege azonban az adott bűncselekmény kategórián belül enyhe megítélésű. A hivatali visszaélés büntette esetében az érdemesség megítélésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a II.r. vádlott olyan adatok kiszolgáltatására vette rá az I.r. vádlottat, amelyekhez egyébként törvényesen is hozzáférhetett volna. Ezen túlmenően nem lehet eltekinteni attól a körülménytől sem, hogy a vádlottak esetében jogtalan hátrányokozási szándékról nem lehet beszélni, kizárólag egy rosszul értelmezett és nyilvánvalóan jogszabályba ütköző segítő szándék vezette az I.r. vádlottat a cselekmény elkövetése során.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az előzetes mentesítés alkalmazását indokoltnak tartotta, így a mellőzésére irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2012. szeptember 25.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.95/2012/3. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.199/2012/3. számú végzésével 2012. szeptember 25. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés-büntetések kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke